

Asia: VN/1245/2021

Lausuntopyyntö hallituksen esityksestä eduskunnalle laiksi terveydensuojelulain muuttamisesta sekä eräksi siihen liittyviksi laeiksi

Yleiset huomiot hallituksen esityksestä

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

Tukes esittää tässä kohtaa huomioita, jotka eivät sisälly lausuntopyynnön mukaiseen jaksolliseen jaotteluun.

Esityksen luvussa 5 "Muut toteuttamisvaihtoehdot" s. 61 todetaan, että:

"Materiaalien hygieenisistä vaatimuksista säätäminen vaikuttaa myös niistä valmistettujen tuotteiden laadunvalvontaan ja markkinavalvontaan. Turvallisuus- ja kemikaalivirasto toimii tuotehyväksyntälain sekä maankäyttö- ja rakennuslain nojalla rakennusten kylmä- ja lämminvesilaitteistoissa käytettävien tuotteiden laadunvalvonta- ja markkinavalvontaviranomaisena. Valmistelussa esillä ollut vaihtoehto säätää näiden lakien nojalla kaikkien vedentuotantoketjussa käytettävien materiaalien hygieniää koskevista vaatimuksista olisi siten saattanut suoraan nämä tuotteet laadunvalvonnan ja markkinavalvonnan piiriin maankäyttö- ja rakennuslain 181 §:n nojalla. Koska valmistelussa päädyttiin säätämään hygieniää koskevista vaatimuksista terveydensuojelulain nojalla, tuotteiden markkinavalvonnasta on tarpeen säätää markkinavalvontalaissa. Myös sen nojalla Turvallisuus- ja kemikaalivirasto toimii tuotteiden markkinavalvontaviranomaisena. Tuotteiden laadunvalvonnasta puolestaan on tarkoitus säätää terveydensuojelulakiin ehdotetun 17 b §:n nojalla siinä vaiheessa, kun komissio juomavesidirektiivin 11 artiklan nojalla antaa tarkemmat laadunvalvontaa koskevat säännökset."

Tukes huomauttaa, että se ei toimi laadunvalvontaviranomaisena vaan valvoo, että markkinoilla olevat tuotteet ovat vaatimustenmukaisia (markkinavalvonta). Tuotteiden laadunvalvonnasta vastaa valmistaja. Laadunvalvonnan varmentajana toimii ilmoitettu laitos.

Esityksen luvussa 10 "Toimeenpano ja seuranta" sivulla 96. todetaan, että sosiaali- ja terveysministeriö seuraa ehdotetun sääntelyn toimeenpanon toteutumista yhteistyössä muiden ministeriöiden, virastojen, asiantuntijalaitosten sekä alueellisten ja paikallisten viranomaisten kanssa. Suomen Kuntaliitto ry. voi avustaa mainittuja viranomaisia sääntelyn toimeenpanon seurannassa.

Terveysuojelulaki lisätään esityksen mukaisesti markkina- ja turvallisuuslain soveltamisalaan. Terveysuojelulain ylin valvonta kuuluu sosiaali- ja terveysministeriölle ja markkina- ja turvallisuuslain ylin valvonta kuuluu työ- ja elinkeinoministeriölle. Tukes katsoo, että tässä kohdassa tulisi tarkemmin kuvata, miten eri ministeriöiden ohjausrooli otetaan huomioon ehdotetun säätelyn toimeenpanon toteutumisen seurannassa. Lisäksi tulisi tarkemmin kuvata, mikä rooli sosiaali- ja terveysministeriöllä on Tukesille ehdotetun terveystuoteturvallisuuslain soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden markkina- ja turvallisuuden ohjauksessa.

Huomiot esityksen taustasta, tavoitteista ja nykytilan kuvauksesta: jaksot 1 - 3

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

Esityksen sivulla 33. kappaleessa 3.1.5. todetaan, että:

"Eräiden rakennustuotteiden tuotehyväksynnästä annettu laki (954/2012), jäljempänä tuotehyväksyntälaki, koskee rakentamisessa käytettävien rakennustuotteiden hyväksymistä silloin kun rakennustuote ei kuulu harmonisoidun tuotestandardin soveltamisalaan tai rakennustuotteelle ei ole eurooppalaista teknistä arviointia."

Selvyyden vuoksi Turvallisuus- ja kemikaalivirasto esittää seuraavaa muotoilua:

"Eräiden rakennustuotteiden tuotehyväksynnästä annettu laki (954/2012), jäljempänä tuotehyväksyntälaki, koskee menettelyitä, joilla todetaan täyttääkö rakennustuote maankäyttö- ja rakennuslaissa tai sen nojalla säädetyt olennaiset tekniset vaatimukset, silloin kun rakennustuote ei kuulu harmonisoidun tuotestandardin soveltamisalaan tai rakennustuotteelle ei ole eurooppalaista teknistä arviointia."

Saman kappaleen sivulla 34. todetaan, että:

"Vesilaitteiston rakennustuotteiden osalta kansallinen tuotehyväksyntämenettely on tyyppihyväksyntä."

Koska tyyppihyväksynnän hankkiminen on valmistajalle vapaaehtoista, Turvallisuus- ja kemikaalivirasto katsoo, että on syytä mainita myös muut tavat tuotteen kelpoisuuden osoittamiseen seuraavalla tavalla:

"Vesilaitteiston rakennustuotteiden osalta vapaaehtoinen kansallinen tuotehyväksyntämenettely on tyyppihyväksyntä. Rakennushankkeeseen ryhtyvän on selvitettävä rakennuspaikkakohtaisesti, että rakennustuote täyttää sitä koskevat olennaiset tekniset vaatimukset, jos tuotteen kelpoisuutta ei ole muutoin osoitettu.

Rakennusvalvontaviranomainen voi velvoittaa hankkeeseen ryhtyvän osoittamaan, että rakennustuote täyttää sitä koskevat olennaiset tekniset vaatimukset, jos on syytä epäillä, että tuote ei niitä täytä. Rakennushankkeeseen ryhtyvä vastaa tästä aiheutuvista kustannuksista.

Jos rakennustuote on hyväksytty Euroopan talousalueen jäsenmaassa tai Turkissa rakentamisessa käytettäväksi, hyväksynnän katsotaan antavan luotettavalla tavalla tietoa rakennustuotteen ominaisuuksista. Rakennushankkeeseen ryhtyvä voi käyttää näitä tietoja selvittäessään, onko rakennustuote maankäyttö- ja rakennuslaissa tai sen nojalla säädettyjen olennaisten teknisten vaatimusten mukainen."

Sivulla 34. todetaan edelleen, että:

"Muoviputkien ja -liittimien kelpoisuuden arviointi perustuu raaka-aineen koostumustietoihin sekä kemiallisiin ja aistinvaraisiin tutkimuksiin. Testauksessa veteen liuenneiden orgaanisten yhdisteiden kokonaispitoisuus (engl. Total organic carbon, TOC) ei saa ylittää migraatioarvoa 2,5 mg/m² /d. Riippumattoman testipaneelin on arvioitava tuotteesta veteen mahdollisesti siirtyneiden aineiden aiheuttama virrehaju ja -maku kylmästä testivedestä aistinvaraisella tutkimuksella. Talousvesikäyttöön tarkoitettujen muoviputkien ja -liittimien yleiset terveellisyysvaatimukset sisältyvät elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista materiaaleista ja tarvikkeista ja direktiivien 80/509/EY ja 89/109/ETY kumoamisesta annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 1935/2004. Lisäksi muoviputkien ja -liittimien valmistuksessa käytettyjen raaka-aineiden tulee olla elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvien muovisista materiaaleista ja tarvikkeista annetun Euroopan komission asetuksen (EU) N:o 10/2011 liitteen 1 mukaisia."

Tukes huomauttaa, että yllä oleva komission asetuksen (EU) N:o 10/2011 liitteen 1 mukainen vaatimus on esitetty ympäristöministeriön muoviputkien olennaisia teknisiä vaatimuksia koskevien asetusten perustelumuistioissa, ei itse asetustekstissä.

Esityksen sivulla 35. kappaleessa 3.1.6.1. kuvataan Turvallisuus- ja kemikaaliviraston tehtäviä rakennustuotteiden markkinavalvontaviranomaisena.

Tukes esittää, että kappale poistetaan turhan toiston vuoksi. Asia on kuvattu edellisellä sivulla kohdassa rakennustuotteiden markkinavalvonta.

Huomiot esityksen nykytilan kuvauksesta ja vaikutuksista: jakso 4

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

Esityksen sivulla 47. ehdotetaan, että:

"Esityksen mukaan veden kanssa kosketuksissa olevien tuotteiden markkinavalvonta tulisi Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle uudeksi tehtäväksi. Voimassa olevan lainsäädännön mukaan Turvallisuus- ja kemikaalivirasto valvoo vain kiinteistön vesilaitteistoissa käytettävien tuotteiden ja tuoteryhmien teknisiä vaatimuksia maankäyttö- ja rakennuslain, tuotehyväksyntälain sekä tuoteryhmäkohtaisesti annettujen olennaisia teknisiä vaatimuksia ja tyyppihyväksyntää koskevien säännösten nojalla. Jatkossa Turvallisuus- ja kemikaalivirasto valvoisi rakennusten vesilaitteistoissa olevien tuotteiden terveellisyyttä koskevia vaatimuksia sekä sille uusia veden ottoon, käsittelyyn, varastointiin ja jakeluun liittyviä tuotteita. Tuoteryhmät, joita näiden uusien vaatimusten valvonta koskisi, olisivat esim. vesijohdot, liittimet ja muut putkiyhteet, niissä käytettävät tiivisteet sekä tuotteissa käytetyt materiaalit, jotka voivat heikentää talousveden laatua ja aiheuttaa haittaa ihmisten terveydelle. Valvottavien tuotteiden määrä kasvaisi merkittävästi, ja niitä koskevat hygieeniset vaatimukset laajenisivat huomattavasti."

Tukes haluaa tässä yhteydessä korostaa, että se on ennen tätä lakimuutosta valvonut jo hygieniaan liittyviä vaatimuksia kiinteistöjen vesilaitteistoissa maankäyttö- ja rakennuslain nojalla, jossa teknisillä vaatimuksilla tarkoitettiin myös sellaisia vaatimuksia, jotka vaikuttavat ihmisen terveyteen. Nyt teknisiä ja hygieniavaatimuksia on tarkoitus valvoa koko vedenjakeluketjun tuotteissa edellä mainittujen säännösten sekä terveydensuojelulain nojalla. Siksi Tukes ehdottaa kappaleeseen seuraava muotoilu:

"Esityksen mukaan veden kanssa kosketuksissa olevien tuotteiden markkinavalvonta tulisi Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle uudeksi tehtäväksi. Voimassa olevan lainsäädännön mukaan Turvallisuus- ja kemikaalivirasto valvoo kiinteistön vesilaitteistoissa käytettävien tuotteiden ja tuoteryhmien vaatimuksia maankäyttö- ja rakennuslain, tuotehyväksyntälain sekä tuoteryhmäkohtaisesti annettujen olennaisia teknisiä vaatimuksia ja tyyppihyväksyntää koskevien säännösten nojalla. Jatkossa Turvallisuus- ja kemikaalivirasto valvoisi rakennusten vesilaitteistoissa olevien tuotteiden terveellisyyttä koskevia vaatimuksia sekä sille uusia veden ottoon, käsittelyyn, varastointiin ja jakeluun liittyviä tuotteita terveydensuojelulain nojalla. Tuoteryhmät, joita näiden uusien vaatimusten valvonta koskisi, olisivat esim. vedenjakeluverkostossa käytettävät vesijohdot, liittimet ja muut putkiyhteet, niissä käytettävät tiivisteet sekä tuotteissa käytetyt materiaalit, jotka voivat heikentää talousveden laatua ja aiheuttaa haittaa ihmisten terveydelle. Valvottavien tuotteiden määrä kasvaisi merkittävästi, ja niitä koskevat hygieeniset vaatimukset laajenisivat huomattavasti."

Esityksen sivulla 48. on arvioitu Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle aiheutuvia lisäresurssitarpeita seuraavasti:

"Tuotteiden markkinavalvontatehtävän hoitamisen arvioidaan aiheuttavan Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle kahden henkilötyövuoden suuruisen lisäresurssitarpeen. Markkinavalvontaan liittyvien tietojärjestelmien kehittämis- ja ylläpitotyö sekä uusien valvottavien tuotteiden testaus- ja tuotehankinnat aiheuttaisivat Turvallisuus- ja kemikaaliviraston toimintamäärärahaan 95 000 euron vuosittaisen lisäresurssitarpeen. Arvioitu lisäresurssitarve kattaisi toimintaympäristökartoituksen, valvonnan (kenttävalvonta, tuotteiden hankinta ja testaus, asiakirja- ja merkintävalvonta), viestinnän, tiedottamisen ja neuvonnan, asiakaspalvelun, valmentavan valvonnan (yritysten opastus, ohjaus ja neuvonta), kansallisen sidosryhmä- ja viranomaisyhteistyön sekä EU-yhteistyön. Vuonna 2023 määrärahan käyttö painottuisi tietojärjestelmien päivitykseen ja rakentamiseen, minkä jälkeen määrärahan käyttö kohdentuisi pääosin markkinavalvontaan kuten tuotteiden hankintaan ja niiden testaukseen. Lisäresursseista päätetään valtion vuoden 2023 talousarvioesityksen laadinnan yhteydessä."

Tukes pitää esitettyä resurssiarviota oikeana.

Tukes haluaa tässä yhteydessä kiinnittää huomiota siihen, että juomavesidirektiivin 11 artiklan 6. kohdan mukaisesti REACH- asetuksen perusteella nimetyn kemikaaliviraston riskinarviointikomitean työmäärän arvioidaan lisääntyvän. Tämä vaikuttaa myös Tukesin resurssitarpeeseen REACH:n toimivaltaisena viranomaisena.

Tämä on esimerkki tehtävistä, jotka eivät välttämättä yksistään tuo lisähtv-tarpeita, mutta kasvattavat työmäärää ja joista yhdessä muiden tehtävien kanssa voi muodostua merkittävääkin lisäkuormaa ilman riittävää resurssointia.

Yleiset huomiot terveydensuojelulaista

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

Terveydensuojelulaki 16 § Soveltamisala

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

Ehdotetun pykälän 6 momentin mukaan:

"Markkinavalvonnan, talouden toimijoiden kanssa tehtävän yhteistyön sekä unionin markkinoille tulevien tuotteiden valvonnan puitteista säädetään markkinavalvonnasta ja tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta sekä direktiivin 2004/42/EY ja asetusten (EY) N:o 765/2008 ja (EU) N:o 305/2011 muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2019/1020."

Tukes ehdottaa, että momentti selvyiden vuoksi siirretään ehdotetun 17 b §:n yhteyteen, jossa muutenkin viitataan markkinavalvonnassa noudatettavaan lainsäädäntöön. Mikäli momentti halutaan tässä kohtaa säilyttää, tulee siinä viitata myös kansalliseen markkinavalvonnasta annettuun lakiin.

Pykälän 4 momentissa viitataan ns. pieniin yksiköihin. Niiden osalta juomavesidirektiivin 3 artiklan 3.b)-kohdassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat myöntää vapautuksen direktiivin noudattamisesta sellaisille ihmisten käyttöön tarkoitetuille vesille, jotka otetaan yksittäisestä, alle 10 m³ päivässä keskimäärin tuottavasta vesilähteestä tai josta otetaan vettä alle 50 henkilön tarpeisiin, jollei vettä tarjota osana kaupallista tai julkista toimintaa.

Hallituksen esityksen perusteluissa sivuilla 65. ja 66. todetaan seuraavaa: " Koska juomavesidirektiiviä ei sovelleta tällaisiin laitoksiin, niille voitaisiin säätää kansallisesti niiden resurssit huomioon ottaen kevyemmästä talousveden laatuun vaikuttavien riskien arvioinnista ja hallinnasta kuin direktiivi edellyttää, ja siten edistää kansanterveyttä ja vähentää talousveteen liittyvien häiriötilanteiden määrää."

Esityksen perusteluissa voisi selkeämmin tuoda esille, miten laajasti juomavesidirektiivi on Suomessa pantu täytäntöön ja mikä katsotaan puhtaasti kansalliseksi sääntelyksi.

Tukes toimii kasvinsuojelulain (1563/2011) 5 §:n mukaisena lupaviranomaisena ja komission asetuksen (EU) N:o 546/2011, joka koskee Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 täytäntöönpanoa kasvinsuojeluaineiden arvioimista ja hyväksymistä koskevien yhdenmukaisten periaatteiden osalta kohdan C.2.5.1.2(i) mukaan lupaa ei saa myöntää, jos tehoaineen tai merkityksellisten aineenvaihdunta-, hajoamis- tai reaktiotuotteiden määrän pohjavedessä voidaan ennakoida ylittävän direktiivissä 98/83/EY (nyk. direktiivi (EU) 2020/2184, juomavesidirektiivi) vahvistettu suurin sallittu pitoisuus. Tukesin tulkinnan mukaan lupaharkinnassa

voitaisiin soveltaa kansallista direktiiviä täytäntöönpanevaa sääntelyä, jolloin direktiivin täytäntöönpanon laajuus on olennainen tekijä luvan myöntämisessä.

Tukes tuo lisäksi esiin, että kasvinsuojeluaineiden luvan myöntämisedellytyksiä harkittaessa vaikutusta saattaa olla myös sillä, miten juomavesidirektiivin liitteen 1 B osassa mainittu torjunta-aineiden ei-merkityksellisten aineenvaihduntatuotteiden ohjearvo tulee kansallisessa direktiiviä täytäntöönpaneavassa asetustasoisessa sääntelyssä suhtautumaan talousveden laatuvaatimuksiin. Eli onko kyse sitovasta raja-arvosta vai muusta?

Hallituksen esityksen perustelujen kohdassa 2.1.5. mainitaan asetettavan torjunta-aineiden ei-merkityksellisille aineenvaihduntatuotteille toimenpideraja, mikä viittaisi juomavesidirektiivin 13 artiklan 8(a) ja (b) kohdassa mainittua tarkkailtavien aineiden ohjearvoa vastaavaan lähestymistapaan.

Soveltamisalaan osittain liittyen Tukes esittää, että tässä yhteydessä terveydensuojelulain 3 §:ään (suhde eräisiin säädöksiin) tulisi lisätä myös kemikaalilainsäädäntö, eli kemikaalilaki (599/2013) ja siinä määritelty EU:n kemikaalilainsäädäntö sekä kasvinsuojeluaineista annettu laki (1563/2011) ja EU:n kasvinsuojeluaineasetus (EY) N: o 1107/2009, joiden tarkoituksena on muun ohella terveydensuojelu.

Biosidiasetukseen viitataan jo nyt voimassa olevassa laissa (21 §) ja tämä viittaus on nyt ehdotettu säilytettäväksi ja siirrettäväksi ehdotettuun uuteen 17 b §:ään.

Teveydensuojelulaki 16 a § Määritelmät

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulaki 17 § Yleiset laatuvaatimukset

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulaki 17 a § Laatuvaatimuksista poikkeaminen

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulaki 17 b § Vedentuotantoketjussa käytettävät kemikaalit, materiaalit ja tuotteet

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

Pykälän eri momenteissa käytetään määritelmiä ”veden otossa, käsittelyssä, varastoinnissa, jakelussa sekä rakennuksen kylmä- ja lämminvesilaitteistossa käytettävät tuotteet”, ”veden kanssa kosketuksissa olevat tuotteet”, vedentuotantoketjussa käytettävät tuotteet”. Tukes esittää, että terminologiaa tulisi tältä osin mahdollisuuksien mukaan yhdenmukaistaa.

Esityksen perusteluissa sivulla 47. todetaan, että Turvallisuus- ja kemikaalivirasto valvoisi rakennusten vesilaitteistoissa olevien tuotteiden terveellisyyttä koskevia vaatimuksia sekä sille uusia veden ottoon, käsittelyyn, varastointiin ja jakeluun liittyviä tuotteita.

Veden käsittelyssä käytetään erilaisia kemikaaleja ja suodatinaineita, jotka ehdotetun 17 b §:n 4 momentin sanamuodon mukaan eivät näyttäisi kuuluvan markkinavalvontalain soveltamisalaan. Kemikaali- ja suodatinaineet voivat kuitenkin olla markkinavalvonta-asetuksen ja markkinavalvontalain kattamia tuotteita.

Tukes pyytää tässä tai ko. perustelujen kohdassa selventämään, onko Tukesin valvontaan tarkoitus sisällyttää myös edellä mainittuja kemikaaleja ja suodatinaineita.

Viimeisen momentin kohdan 4) sanat ”jolla sisällytetään ja poistetaan” lienevät ylimääräisiä.

Terveydensuojelulaki 18 § Talousvettä toimittavan laitoksen toiminnan hyväksyminen

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulaki 18 a § Ilmoitusvelvollisuus vedenjakelualueesta

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulaki 19 § Riskiperusteisen lähestymistavan yleiset periaatteet

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulaki 19 a § Talousveden toimitusjärjestelmän riskienhallinta

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulaki 19 b § Talousveden toimitusjärjestelmän riskienhallinta

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulaki 19 c § Ensisijaisten tilojen vesilaitteistojen riskienhallinta

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

Tukes esittää pykälään lisättäväksi kohdan, jonka mukaan kunnan terveydensuojeluviranomaisen olisi seurattava vesilaitteistoon kuuluvien tuotteiden käyttöä ja ilmoitettava havaitsemistaan epäkohdista Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle

Vastaava säännös rakennustuotteiden osalta sisältyy maankäyttö- ja rakennuslain 181 §:ään, jonka mukaan kunnan rakennusvalvontaviranomaisen on seurattava rakennustuotteiden käyttämistä ja ilmoitettava havaitsemistaan epäkohdista Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle

Terveydensuojelulaki 20 § Talousveden laadun valvonta ja tiedottaminen

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulaki 20 a § Talousveden välityksellä leviävän epidemian tai muun terveyshaitan ehkäiseminen

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulaki 21 § Tietokokonaisuudet

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulaki 47 § Viranomaisen oikeus saada ja luovuttaa tietoja

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulaki 49 a § Tutkimuslaboratoriot

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulaki 49 b § Tutkimuslaboratorioiden valvonta

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulain liite

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Yleiset huomiot vesihuoltolaista

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Vesihuoltolaki 3 § Määritelmät

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Vesihuoltolaki 4 § Viranomaiset

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Vesihuoltolaki 15 § Vesihuoltolaitoksen selvilläolo- ja tarkkailuvelvollisuus

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Vesihuoltolaki 16 § Tiedottamisvelvollisuus

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Vesihuoltolaki 16 a § Asiakirjojen julkisuus

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Vesihuoltolaki 20 d § Vesihuollon tietojärjestelmä

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Ympäristönsuojelulaki 222 § Ympäristönsuojelun tietojärjestelmä

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Markkinavalvontalaki 1 § Soveltamisala

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

Pykälän yksityiskohtaisissa perusteluissa s. 93 on todettu, että:

"Turvallisuus- ja kemikaalivirasto olisi markkinavalvontalaissa tarkoitettu markkinavalvontaviranomainen terveydensuojelulaissa tarkoitettujen talousvettä toimittavien laitosten talousveden tuotantoketjussa käytettävien tuotteiden ja rakennusten vesilaitteistojen hygieniää koskevien vaatimusten osalta. Valvonta koskisi tuotteiden hygieniää koskevien vähimmäisvaatimusten ja sitä osoittavien merkintöjen noudattamista. Hygieniää koskevista vähimmäisvaatimuksista ja tuotteisiin kiinnitettävästä pysyvästä merkinnästä, jolla osoitettaisiin tuotteen olevan valmistettu hygieenisten vähimmäisvaatimusten mukaisista materiaaleista, säädettäisiin terveydensuojelulain nojalla."

Markkinavalvontalain mukainen valvonta kattaa myös tuotteiden mukana toimitettavien asiakirjojen vaatimuksenmukaisuuden. Tukes ehdottaa kohdan 2. kappaleeseen sitä koskevaa lisäystä:

"Turvallisuus- ja kemikaalivirasto olisi markkinavalvontalaissa tarkoitettu markkinavalvontaviranomainen terveydensuojelulaissa tarkoitettujen talousvettä toimittavien laitosten talousveden tuotantoketjussa käytettävien tuotteiden, tuotteiden mukana toimitettavien asiakirjojen ja rakennusten vesilaitteistojen hygieniää koskevien vaatimusten osalta. Valvonta koskisi tuotteiden hygieniää koskevien vähimmäisvaatimusten ja sitä osoittavien merkintöjen noudattamista. Hygieniää koskevista vähimmäisvaatimuksista ja tuotteisiin kiinnitettävästä pysyvästä merkinnästä, jolla osoitettaisiin tuotteen olevan valmistettu hygieenisten vähimmäisvaatimusten mukaisista materiaaleista, säädettäisiin terveydensuojelulain nojalla."

Peltonen Kimmo
Turvallisuus- ja kemikaalivirasto Tukes

Poskiparta Mikko

